

[Anden næstformand]

Ebba Strange (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om brugerbetaling for Arbejdstilsynets ydelser.

(Beslutningsforslag nr. B 21).

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Justitsministeren (Engell):**

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlighed i forvaltningen og forvaltningsloven. (Aktindsigt i EF-sager).

(Lovforslag nr. L 92).

Den 17. maj 1990 vedtog Folketinget efter forslag fra Socialistisk Folkeparti et beslutningsforslag, som blandt andet pålægger regeringen at fremsætte et lovforslag, der ophæver undtagelsesbestemmelserne i offentlighedsloven og forvaltningsloven om aktindsigt i visse dokumenter i EF-sager. Det drejer sig om bestemmelserne i henholdsvis § 10, nr. 3, og § 14, stk. 1, nr. 3.

Lovforslaget er udarbejdet til opfyldelse af denne del af folketingsbeslutningen.

I forbindelse med behandlingen af beslutningsforslaget her i Tinget gav udenrigsministeren den 30. november 1989 (Folketingstidende 1989-90, forhandlingerne sp. 2629) udtryk for, at en ophævelse af de to lovbestemmelser alvorligt vil kunne svække Danmarks forhandlingsposition over for EF.

Jeg deler fuldt ud udenrigsministerens beymring.

Formålet med offentlighedslovens § 10, nr. 3, og forvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 3, er at sikre rimelige arbejdsvilkår for det tværministerielle samarbejde, der blandt andet forbereder den danske holdning i forhandlinger om EF-vedtagelser m.v. En ophævelse af bestemmelserne vil indebære, at de danske myndigheders foreløbige overvejelser på dette område vil kunne blive undergivet aktindsigt. Derimod vil en ophævelse af de nævnte bestemmelser ikke få nogen betydning for så vidt angår spørgsmålet om adgang til aktindsigt i de oplysninger, der stammer fra EF, når Danmarks forpligtelser over for EF, hvad der ofte er tilfældet, indebærer, at oplysningerne skal hemmeligholdes.

Danmark vil således fortsat være forpligtet til at undtage oplysninger om EF-forhold fra aktindsigt, hvis en sådan begrænsning følger af EF-reglerne eller af de sædvaner, som i EF har udviklet sig med hensyn til tavshedspligt.

Virkningerne af lovforslaget vil, hvis det gennemføres, efter min vurdering alene blive, at de danske myndigheders samarbejds muligheder forringes, uden at der derved gives offentligheden en øget adgang til aktindsigt i de oplysninger og dokumenter, der stammer fra EF, og som efter EF-reglerne skal hemmeligholdes.

Der kan efter min opfattelse også være grund til at frygte, at en ophævelse af bestemmelserne vil føre til, at arbejdsgangene i de EF-specialudvalg, som forbereder den danske holdning til EF-spørgsmål, vil blive mere formaliseret, og at der som en følge heraf ikke i samme omfang, som det sker i i dag, bliver mulighed for at inddrage personer uden for ministerierne i arbejdet i specialudvalgene på et tidligt tidspunkt af beslutningsprocessen.

Regeringen er på den baggrund fortsat imod blot at ophæve offentlighedslovens § 10, nr. 3, og forvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 3.

Når det er sagt, vil jeg dog med det samme medgive, at bestemmelserne i praksis har givet anledning til fortolkningstvivil, og at de på grund af den meget bredt formulerede ordlyd har ført til, at myndighederne i alt for vidt omfang har undtaget dokumenter om EF-spørgsmål fra aktindsigt.

Usikkerheden om bestemmelsernes anvendelsesområde og forhistorie har også præget debatten omkring beslutningsforslaget. Som der nærmere er redegjort for i bemærkningerne til regeringens lovforslag, bygger det på en misforståelse, når det i bemærkningerne til beslutningsforslaget og i forskellige indlæg under 2. behandling heraf anføres, at en ophævelse af § 10, nr. 3, vil føre offentlighedsloven tilbage til 1970-loven.

Det vil ikke være tilfældet.

Det fulgte af bestemmelsen i 1970-lovens § 5, nr. 6, at ethvert dokument om udenrigspolitiske og udenrigsøkonomiske forhold, herunder EF-forhold, helt generelt var undtaget fra aktindsigt. Hvis vi skal tilbage til 1970-loven, skal vi altså genindføre bestemmelsen i § 5, nr. 6. Og det er jo ikke det, folketingsflertallet bag beslutningsforslaget ønskede. Det, man ønskede, var større åbenhed omkring EF-spørgsmål, og det er en målsætning, som jeg er enig i.

[Justitsministeren]

Efter min opfattelse bør bestemmelserne i offentlighedslovens § 10, nr. 3, og forvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 3, som nævnt ikke ophæves. Men jeg vil foreslå, at bestemmelsernes ordlyd ændres, således at den eksisterende fortolkningstvivil fjernes. Ved ændringen kan det sikres, at det i selve lovteksten understreges, at bestemmelserne ikke generelt kan anvendes til at undtage EF-dokumenter fra aktindsigt, men at de *alene* tilsigter at beskytte myndighedernes interne beslutningsproces i tilfælde, hvor beslutningerne tages af flere myndigheder i fællesskab.

Samtidig kunne det fra Folketingets side tilkendes, at bestemmelsen i § 13, stk. 1, nr. 2, normalt kun bør anvendes, når Danmark efter international ret eller sædvane er forpligtet til at holde bestemte oplysninger hemmelige eller der i andre tilfælde måtte være ganske særlige hensyn til udenlandske myndigheder eller internationale organisationer.

På den måde kan vi efter min opfattelse bedre sikre, at Danmarks forhandlingsposition over for EF ikke svækkes, samtidig med at det understreges, at der i langt videre omfang, end det i praksis er sket indtil nu, bør gives aktindsigt i dokumenter, som angår EF-spørgsmål.

Tommy Dinesen (SF):

På forslagsstillernes vegne tillader jeg mig hermed at fremsætte:

Forslag til lov om drift af færgeruter.
(Lovforslag nr. L 94).

Der har i den seneste tid været adskillige tvistigheder færgerederierne imellem, når nye ruter påbegynder en sejlads, uanset om der er behov derfor eller der i forvejen er et rederi, der besejler en rute.

Netop byggeriet af faste forbindelser – i første omgang forbindelsen over Storebælt, men senere også over Øresund – vil betyde, at der bliver en hel del overskydende færger, som kan sættes ind alle steder. Det kan medføre en konkurrence, der ødelægger begge parter og derfor i sidste ende rammer forbrugeren, det være sig passagerer, last eller personbiler.

Den eneste lovgivning, der findes på området, er lov om bestyrelsen af færgevæsenet fra den 21. marts 1874.

Nødvendigheden af en koncessionslovgivning er tydelig.

Eksempelvis har Mercandia-rederiet startet »Kattegat-Broen« mellem Juelsminde og Kalundborg, mens Folketinget venter på en Kattegatrapport om rederiernes besejling efter Storebæltsforbindelsernes færdiggørelse. Skal den rute have erstatning, hvis den ikke kan fortsætte, når Storebæltsforbindelserne er færdige?

Samme spørgsmål kan stilles om Vognmandsruten og for den sags skyld også om færgeruterne på Øresund, hvis Øresundsforbindelsen bliver en realitet.

Ligeledes har der andre steder været uenighed om retten til at sejle.

Stena Line har villet sejle på Rødby–Puttgarden-ruten, som DSB har besejlet i mange år. GT-Link beskylder DSB for illoyal konkurrence, fordi de vil besejle samme rute som GT-Link.

Et italiensk rederi planlægger til sommer at besejle Århus–Kalundborg med hurtige hydrofoilbåde samtidig med, at DSB og Mols Linien vil gå sammen om at sejle med hurtige katamaranfærger sammesteds.

Som et sidste eksempel kan nævnes Fred. Olsen Lines »krydstogtskib« mellem Göteborg og København. Samme »krydstogtskib« havde slævekontrakter med filippinske søfolk og blev mødt med blokader fra det meste af fagbevægelsen. »Scandinavian Star« var hjemskrevet på Bahama og var derfor ikke underlagt danske love.

Ved en gennemførelse af nærværende lovforslag vil det i fremtiden for det første fremgå helt klart, hvorvidt et skib klassificeres som færge, og for det andet og ikke mindst vigtigt skal et skib (færge) sejle under flag fra et af de lande, det regelmæssigt anløber, og således være underlagt dette lands love.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, anbefaler jeg lovforslaget til Tingets velvillige behandling.

Klaus Hækkerup (S):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om lån til betaling af ejendomsskatter og om ændring af ligningsloven.
(Lovforslag nr. L 101).

Med lovforslaget ønsker Socialdemokratiet at sikre pensionisterne mod en utilsigtet og urimelig stigning i forrentningen af de indefrosne ejendomsskatter.